

MEET APPYON MIZIE

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΣ 32

EX PEGYMIKH TS 7 IOYALOY 1909

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΛΟΝ ΔΕΙΠΤΑ 20

ΟΥΔΕΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΙΑ

Απὸ τὴν ποικιλίαν τῶν χριστῶν
καὶ πληροφοριῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύ-
που ἐν μέσον θετικὸν ἔχόμενον πέ-
ρασμα διε τὰ διεθνῆ στρατεύματα θα-
νάτοις θῶν ὀρεσμένως κατὰ τὸν τε-
ταγμένον χρόνον. Περὶ τούτου πρόσ-
ειη καὶ εἰς νέας δηλώσεις δὲ υπουργός
τῶν Ἕπτατερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἐπί-
τῇ ἐπερωτήσει Ἰρλανδος Βουλευτοῦ.
Πέραν τούτου οὐδὲν ὑπάρχει βέβαιον
καὶ ἀσφαλές διότι εἰς οὐδεμίαν πρέ-
βησαν σχετικά γένεργειαν αἱ ἐνδιαφε-
ρόμεναι Δυνάμεις.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἄροις
τῆς κατογῆς οὐκ εἶναι πλήρης· καὶ τὸ
προστασίς τῆς Ἀγγλίας δπως μετὸ
τὴν ἀναγγώρησιν του στρα.ος τῆς
προστασίας καταπλεύσεως· εἰς τὴν νῆ
σον πολεμικὰ διὰ τὴν περιφρεύρεσιν
τῆς πολυθελγήτρου πλέον καταστά-
σης τουρκικῆς ἐπικυρωργίας δὲν ε-
κρίθη σκόπιμος υπὸ τῶν ἄλλων Δυ-
νάμεων. Ἀληθῶς ἡ ἐφερμογή τοῦ
μέτρου τούτου οὐδόλως θὰ μετέβλεψε
οὐσιαστικῶς τὴν ἐνετώσαν τῶν πραγ-
μάτων κατάστασιν ἀλλὰ οὐ· ἀπετέ-
λει ἀπλῆν μετατόπισιν τῆς κατογῆς
ἀπὸ τῆς Ἑγρᾶς εἰς τὴν θάλασσαν ἐὰν
υάλιστα περαλλήλως πρὸς τὸ μέ-
τρον τοῦτο κρίθῃ ἀναγκαῖον νὰ ἔχει
κολουθήσεων κυματίζεσσαι ἐπὶ τῆς
Ἑγρᾶς αἱ σημαῖαι τῶν Δυνάμεων.

Τί θά συμβῇ μετὰ τήν ἀναγροη-
σιν τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων.
Ἔνερίς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ή ἐ-
ξετάζουσα τὰ πρόχυμα ταῦτα ευσύστερος
λίαν καὶ ἀπὸ πνεύματος ὑψηλῆς δικαι-
ούνης δὲν δυστάχει νὰ διατυπώνῃ
συνεγώς ὅτι ἡ ιστορικῶς καὶ ἡθικῶς
μανὴ ἀρμόδιουσα λύσις τοῦ κρητικοῦ
ζητήματος εἶναι διὰ τῆς ἐνώπεως;
Τούτο πράττουσαι αἱ Δυνάμεις θὰ ἥ-
σταν συνεπεῖς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τὰς
ὅποιας ἔλαθον μέχρι σήμερον καὶ πρὸς
τὰς ἐπανειλημμένας ὑποτρχέσεις τὰς
ὅποιας ἔδωσαν πρὸς τὸν κρητικὸν λα-
ὸν. Ἐν τούτοις αἱ ἐφημερίδες διὰ τῶν
υποίων ἐιρημηνεύεται ἡ γνώμη τῶν
κυβερνήσεων μὲν σοβαρότητα καὶ συ-
φος πλήρες ὑποκριτικῆς καὶ ἐκνευρι-
στικῆς σοβαρότητος ἔξαιρολούμενοι νὰ
τονίζωσι τὴν λεπτὴν θέσιν τοῦ κρη-
τικοῦ ζητήματος καὶ τὰς δυσγρει-
αὶ τὰς ὅποιας διὰ τὴν λύσιν αὐ-
τοῦ ἀντιμετωπίζουσιν αἱ Δυνάμεις.
Πόθε δὲ συμβιβάσωσι τὸ ἀραχνοῦφα
τὸν ἐκείνων τὰς ἀποκαταστάσιας μὲν

τούς περὶ ἐνώσεως πόλιν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ κρητικοῦ λαοῦ καὶ πῶς οἱ διερρυθμίσωσι τὰ πράγματα οὕτως ὅτε νὰ μὴ ἐπέλθῃ ζημία εἰς τὸ νέον τουρκικὸν καθεστώς περὶ τῆς Ἀθωσητος τοῦ ὅποιου μαρτυροῦσιν εἰ γιλιαδες τῶν θυμάτων τῶν Ἀδάνων; Αὐταὶ εἰναι τὰ ζητήματα ἀτίνα ληφθεῖσαντα καθ' διν χρόνον ἔχανον· ἕντο τὰ ἄλλα ἀνατολικά ζητήματα τὰ ὅποια ἡ σαν ζητήματα τῆς στιγμῆς ἔκανηθεον φασερά προκειμένου νὰ κανουναθῇ ἡ πόλεσις ἀργού αιστάτη καὶ

ώριμωτάτη εἰς τὴν συνείδησιν παν-
τὸς ἀμερολήπτου χριτοῦ. Ὁ πέθες
— καὶ ἐνώπειας μετὰ τῆς Ἐλλάδος δὲν
ναι ἔκεινος ὁ ὅποιος μᾶς κάμνει νὰ
βλέπωμεν τὰ πράγματα εὔκολα ἀλ-
λά κατὰ τὰ αὐτάς κατέστην

Το κρήτικὸν λεπίδὸν ζητηματαὶ αὐτὸς
καὶ ἔσυτε οὐδὲμίαν. πάρουτιάζει δυ-
τικελίαν ἐφ' ὅτον δὲν κριθῇ κατώτε-
ρον ὑλικῶν συμφερόντων καὶ ἀντιζη-
λιῶν τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς πρὸς τὴν
ἐπιδιωκομένην ἐπιρροὴν παρὰ τοῖς νε-
οτούροις. Ἀλλὰ παρὰ τὰ ἀνταγω-
νίζομενα ὑλικὰ συμβέροντα ἐσον ἀγ-
οῖαν καὶ ἀν ἀσκῶσι ἐπιθολὴν ἐπὶ τῶν
πνευμάτων ἡ φωνὴ τῆς ἥικης καὶ
τῆς δικαιοσύνης δὲν είναι δυνατὸν γ'
ἀποπνιγῆ μέχρι τέλους ἀλλὰ θὰ ἐπι-
κρατήσῃ ἀνεξαρτήτως τῆς ὑλικῆς δυ-
νάμεως τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς.

Ο κρητικός λαὸς ἔχων ὑπὲρ αὐτοῦ εἰώνων θυσίας καὶ ἀγῶνας αἱματηρούς ὑπὲρ ἐλευθερίας ὑποσχέσεις δὲ ἀποτελεύτας διεθνεῖς πράξεις περὶ τῆς ἐλευθερίας του ἀναμένει μετὰ ἡρεμίας τὴν ἔτυμηγορίαν τῶν Δυνάμεων περὶ τῆς δικαιοσύνης τῶν ἡποίων δὲν ἔχει λόγους ν' ὀμφιβάλλῃ. Θὰ ἔξακελουθήσῃ τῷρων τὴν τάξιν καὶ ἀτωπιώμένος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τεταγμένων εἰς αὐτὸν δρῶν μετὰ τῆς κυτῆς πίστεως μεθ' ής ὁ λαὸς του Ἰσραὴλ ἀπέβλεπε πρὸς τὰς δώδεκα πλάκας του Μωϋσέως, ἔτοιμος νὰ ταυτίσῃ τὴν τύχην του μὲ ἔκείνην ταῦθινος του ὅποιου ἀποτελεῖ μέρος ἀναπόσπαστον ἐὰν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἥθεται εν ἔξελθει καὶ αὐθίς ἥστημένον ἐκ τῆς παρούσης χρίσεως.

KOINONIKAI ΚΕΑΒΤΑ

III πυκνούσσει τὸν σύμβουλον
ηγετέρων
Στρατού

Ἐπιχολογία τῆς ευθυγείας Σε²²
Τηλόρχον καὶ ὑπάρχουσαν ἀνθρώποι· Ἡ
ἱλόκλητρος ἔθη μάλιστα, ἐν τῷ αἰγαλτί θηρίον
τῶν ὅποιων σύτη ἡ μάτηρ φύσις ἐνέγειν καὶ ὁ ε
τὴν χαράν. Ἀστιμότης καὶ κλίσις πρὸ τὰς φυ
τὸν γέλωτα ἀποτελοῦσι τὴν ευτίθηντη φυ
γικὴν κατέχοσσιν αὐτῶν. Τοιοῦτοι μετα
ξὺ μὲν τῶν ἄρχατων ἦσαν εἰ "Ελληνες, γελῶντες Σ
μετέκεν δὲ τῶν νεωτέρων εἶναι εἰ Γάλλοι Τεροντο
καὶ Ἰταλοί, εἰ Κούρακοι καὶ εἰ κάτοικοι Οἱ ε
τοῦ ἐν τῷ Εἴρηνικῷ ὥρεάνθη εἴτε γῆ εἴτε γει

Digitized by srujanika@gmail.com

Ελληνες παρά τοις ὄποιαις της
εγέλων, καὶ τῶν ὄποιων καὶ
οἱ εἶναι εὐθυμοί, παρέστησαν τὴν
αὐτὴν ὡς μίαν τῶν χρίτων μεταξύ,
καὶ ἐνθέων. "Ἄστις παρ'" αὐτοῖς
κακοῖς συμποτίοις; ήτοι ἀσύμβολο
οὐδὲν συνιστέρεται, ὥραιλεν ἀντί^τ
νὰ παῖζῃ τὸν γελοτοποιὸν. 'Ἐ^π
εις ὑπῆρχεν ἔταιρεια ἡξ ἐξήκοντες
ὑπὸ τῆς ὄποικης ἔξελέγχοντο αὐ^τ
οῖσιν' εἰς τοὺς Ἀ. θρα; τούτους ἴρα-
θεσιλεύς Φίλιππος ἐν τάλαιπτοι
καλλίστας τούτων ἀνκοινῶσται.

τημοσθέντες ήτο τὸ Ἑλλην, ἐλλα-
κέλιδεν αὐτῷ τὴν μορφὴν δι-
χ αὐτοῦ ἀπόν τοι λίγυνε. Τίν-
δομήν ἀποδίδουσι τὰ τῶν νεωτέ-
ρων Γχλλω, ἐλέχιστος δέ γε το-
ύριαζουσι τοῖς τῶν Ἑλλήνων
παρὰ τοῖς ἑποίοις; τὸ πᾶν ἴφραινα
ἀκόμη καὶ ὁ ἔχιμων τοῦ θανάτου
ἔνεκκ τούτου ἐπενεργοῦσιν ἀκό-
μηρον ἐπὶ τῶν ζώνων, ἐνῷ εἰ δι-
τούτων, οἱ συνθρωπεῖ Αἰγύπτιοι,
λεῦ ἔργουσι λησμονῆνη. Η Ἰλιάδη
ε οὐτὶς ἀκόμη καὶ ὅταν αἱ πυ-
θίν θεὶ πάρχεσι πλέον. Οἱ Ἑλ-
λουν τὸ δικαιάσιοι τὴν ἐκυτή-
διὲ ἔργων τοῦ πιεύματος, εἰ δι-
οι δικὰ τεταριχευμένων πτωχάτων
ρεσιδῶν πυρχειδῶν.

ώματοι, οἵτινες ἐμορφώθησαν κα-
κόπαιγυς τῶν Ἑλλήνων περέ-
τὴν Εὐθυμίαν ὡς παιδίον ἔχο-
ύρως σταψυλὴν καὶ νησσούντα-
καν τῇ μηδ μὲν χαρὶ πηδάλιον
ν μετριασμοῦ τῆς γαρξά;) ἐν δὲ τῇ
παλίδιον εἰς ἔνδεξιν τῆς εὐγνω-
μην, ἦν οἱ ἀνθρώποι ὄφελουσι τοῖ-
χ τὸ δῶρον τοῦτο.

Ἐπικεύρεις, διότι αὕτη ἔχει
γενέσθαι τὸν αὐτὸν λόγον, οὐχ
πρὸς τὸν ἀνθρωπὸν.
γείρετε, σύτινος ἐπισιδῆτας εἰ "Ἐλ-
λυρῆται πρὸς χαριτεσμόν, εἶναι φυ-
λαρχούσις εὐγένωμασύνης πρὸς τὸν
λόγον καὶ γίλιάκις λογικώτερον το-
νούσειν πεποθῆ; καὶ ταπεινὸς δοῦλος

έπο τοῦ οὐρανοῦ πρεσβυτερένη εὐ-
ρωτή, ει καὶ ἀναζωγονεῖ τὸν θίνον
θίμες ἀποκτηφε πολὺ ἀργότερο-
τικάς καὶ ἡθικάς ρυτίδας τοῦ γῆ-
περὶ τοῦ ὄπειρου καὶ κύτος ἡ στω-
νέκτη; ἦτο πεπιστέμένος, διότι τὸ
Διηγόσκριτον διεκάρπετε συνετώ-
ν πάντοτε κλαίοντος Ἡρακλείου

ὕθησις ἀνθρώποι δὲν εἶναι μόνο
(εἰς τὸν πατέρα καὶ τὸν θεόν) ἀλλὰ καὶ τὸν

εύμενεῖς, ἀνευ φθόνου, απεριβολογίας καὶ
ἀδικοῦταις, μιτ' ἐπικαλεῖσθαις ἀπεφεύγοντες
εἰ τὸν κακὸν.

‘Η ἐρθρόπεθινα καὶ κακεντρέχεις καὶ
θιστῶσι τινα χρυψίνουν, σιβρέδν, ἀφρ.
ἢ ρημένον’ δικαὶος ἡ θλίψις εἰθεπτον. ‘Ο
γελῶν εἰναι κοινωνικός, σπανίως ἡ ποτὲ ἑ-
πιεινδυνες, καὶ ἡ καλὴ διάνεσις αὐτοῦ
μετεδοτική. Μετὰ τῶν γελώντων γι-
λῶμεν μετὰ τῶν γαστριμένων γαστρόμε-
νος καὶ μετὰ τῶν κλακόντων κλαίσμεν.

Οἱ σιβρέταιροι ἀνθρωποι εἰναι καὶ εἰ
ἡλιθιώτεροι, δικαὶος τὰ ὅστρα, ἡ γλαῦξ
καὶ ὁ ὄνος; τὰ σιβρέτερα ἀλλὰ καὶ βλα-
κίστερα τῶν γένους.

Οι εύθυμοι δικηράττεσσι περισσοτέρων
χνηγτίκ; τῶν σκυθῶπων ἀλλ' οἱ σκυ-
θρωποὶ πολὺ μεγάλυτέρας.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις μου εὔθυμος
γχρυκτὴ καὶ φυχικὴ ἡρεμία συντελεῖται
περιτότερον εἰς τὴν μακροζωίαν ή δίκιος
καὶ δικμονή ἐν ἀλευθέρῳ οἴκῳ. "Οσφ πε-
ριτότερον ζῆται εἰς τῷ κάτιμῷ καὶ με-
τὰ τοῦ κόσμου, τοσούτῳ περισσότερον
πλησιάζει εἰς τὴν σχελήν τοῦ Δημο-
κρίτου.

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΔΑΟΝ

Sυγπελταν

Νῦν, διε προσεγγίζει ἡ φοιτητοῖς
ἡμέρα διὰ τὴν ἀποχώρωσιν ἀπὸ τῆς
Κρήτης τῶν Εὐρωπαϊκῶν στρατιυ-
μάτων καὶ ἀναμένεται ἐπίσης καὶ ἡ
ἀπόφασις τῶν Προστατίδων Δυνά-
μεων διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητίματός
μας, αἱ παικίδαι φῆμαι καὶ τὰ διά-
φορα σχέδια, σχετικά μὲ τὴν λύσιν
αὐτὴν, δὲν πρέπει νὰ σᾶς θορυβοῦν
καὶ σᾶς ταράττουν, ὅπει νὰ χάσε-
τε τὴν ἀταραξίαν καὶ τὴν φρύνησιν

αἱ ὄποιαι κατὰ τὸ ἐννεάμηνον διά-
στημα, κατὰ τὸ ὄποιον διαρκεῖ, ή
παροῦσα πολιτικὴ μας κατάστασις
σᾶς φδῆγησιν.

Αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις αἱ ὅποι
αἱ ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν ἴσχυρὰν Αὐ-
τῶν προστασίαν τὴν πατρίδα μας
κατὰ τὴν δεκαετῆ διαμονὴν ἐνταῦθα
τῶν στρατευμάτων των δὲν ἐλειψαν
ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ προάγουν τὸ ζή-
τημά μας εἰς τοιούτον τρόπον ὥστε
ἡ τελείωσις αὐτοῦ νὰ μὴ χρειάζε-
ται παρὰ μίαν μόνον βαθμίδα ἀκό-
μη, διὰ νὰ πληρωθοῦν αἱ τόσον με-
γάλαι θυσίαι καὶ εἰ ὑπεράνθρωποι
ἀγῶνες, τοὺς ὅποιους ὁ μικρὸς,
ἅλλ' ἔχων πεποίθησιν εἰς τὸ δίκαι-
όν του Κορτικός λαὸς ἔχει ἀπὸ πολ-
λῶν δεκαετριδών ὑποστῆ.

ούνοι μης περισσεῖ τὸν οἰκεῖον
οὐτέ ἡ Βουλγαρία ἀνεκπούχθη εἰς
Βασίλειον. Ἐπρόξαμεν δὲ τοῦτο,
διότι τὸ ιδικόν μες ζήτημα ἦτο πο-
λὺν ἀρχαιότερον τοῦ Βουλγαρικοῦ,
καὶ αἱ θυσίαι ἡμῶν πρὸς ἀπόκτη-
σιν τῆς ἑλευθερίας ἡμῶν ἀσυγκρί-
τως μεγαλύτεραι, ἔξελειπε δὲ καὶ ὁ
λόγος, διὰ τῆς ἀνακρούξεως τῆς
Βουλγαρίας εἰς Βασίλειον, δι’ ὃν
ῶφειλε καὶ ἡ Κρήτη νὰ μὴ δώσῃ
πρώτη τὴν εἰς τοῦτο ἀφορμὴν. Ἡ
οὐτέ έξαρτησις ἡμῶν ἀπὸ τὴν ἐπικυ-
ρίαρχον Πύλην ἦτο μόνον κατά τύ-
πους καὶ ἀπλῶς ὄνοματώδης, συμ-
βολιζομένη διὰ γιᾶς σημαίας εἰς μή-
αν ἐρημον ηποσίδα, ἀρχητος εἰς κρη-
τικὸν ὄφθαλμὸν.